

oplevet mere end alle de Medlemmer af hans Side, der ere i Udvalget. De have set paa Sagen med Fordomme; men det ærede Medlem har mødt baade en og flere Gange i Forligskommissionen og i Retten og smagt og følt, hvorledes det i Virkeligheden er, og han har ikke ladet sig bedrage af Fordomme. Dette er Sagen, mine Herrer. Dette Medlem kjender Sagen fra Livet, og de andre ærede Medlemmer (Afbrydelse af Lh. Nielsen)... Hvor ofte har det retskendige Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Lh. Nielsen) mødt i Forligskommissionen? Jeg tør paa Forhaand sige, at han aldrig har været der og heller ikke for Retten, men desuagtet har det ærede Medlem naturligvis meget mere Begreb om disse Ting end vi Andre. Nei det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber) kjender dertil, man mærker af hans Tale, at han kjender dertil. Lad dette nu være, som det vil, saa vil jeg dog sige, at det er glædeligt, at 6 Medlemmer fra den nævnte Side af Salen kunne have en ganske anden Stilling. Men jeg skal fatte mig kort; jeg pleier aldrig at fatte mig langt. Jeg skal ikke opholde Thinget længe, men jeg skal holde mig til de Punkter, som ere Stridspunkterne idag; det er Punkterne 7 og 8. Under Nr. 7 er der stillet Forslag om at skærpe Reglen om et personligt Møde paa en saadan Maade, at jeg paastaar, at det tilsigter en saadan Hensigt for det praktiske Liv, at man ikke kan vedtage det, og det vil, gjenneført i det praktiske Liv føre til, at man paa ingen mulig Maade vil opnaa det, man tilsigter. Det kan ikke hjælpe, at vi i Folkethinget vedtage en Lov, som siger, at det skal regne paa Lørdag, det har aldeles ingen Indflydelse, og det er ligesaa taabeligt at to, at, fordi de Herrer kunne sætte igjennem her, hvad der staar under Nr. 7, derfor kunne de gennemføre det i praktiske Liv. Dette gaar ligesaa lidt som Beslutningen om, hvorledes Beivet skal blive. Hovedsagen i denne Materie er, at man i 1876 maa huske paa, at Tid er Penge, og man maa virkelig ikke gaa hen og sige, at Folk for at faae 10 Kr., som de have tilgode, skulle spille mere Tid og Arbeide, end de 10 Kr. er værd. Det er dette, man tilsigter; men da man ikke kan opnaa at pine og plage Folk i det praktiske Liv til at gjøre dette, vil man gaa en Omvei og omgaa Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 7, hvis den bliver vedtaget. Jeg skal tilige gjøre opmærksom paa, at vedtages Forslaget under Nr. 7, bliver det en ny Anledning til en aldeles unødvendig vidtløftig Procedure, thi den ene Part vil naturligvis søge at dokumentere for Dommeren, at han havde Grund til at udeblive, og over dette Punkt vil der da opstaa saa megen Procedure, som de 10 Kr. til Syvende og Sidst ikke ere værd. Altsaa det, som tilsigtes ved Loven, nemlig at forkorte Proceduren, opnaas ikke ved Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 7, der tværtimod giver ny Anledning til længere Procedure.

Derneft vil jeg gjøre opmærksom paa, at der i Forslaget under Nr. 7 ikke staar, at de citerede aldre Love skulle staa fast, men der staar kun, at „Grundsaetningerne“ i disse Love skulle følges. Naar dertil kommer, at der senere hen i Forslaget er Tale om „et efter Omstaendighederne antageligt Bevis“, tør jeg paastaar, at det ikke vil være muligt for nogen Dommer at sige: her er der et aldeles sikkert Tilfaelde, hvor der bør idømmes en Mulkt. Nei, i det praktiske Liv vil det stille sig saaledes, at disse Mulfter ikke ville falde ned saaledes, som de burde, men falde ned efter tilfældige Omstaendigheder, alt efter som vedkommende Part staar lige over for Dommeren og hans Kontorbetjente, men dette er jo dog virkelig ikke Meningen. Jeg skal altsaa paa det Stærkeste opfordre ærede Medlemmer til at stemme imod Forslaget under Nr. 7 og ligeledes imod Forslaget under Nr. 8. I sidstnævnte Henseende skal jeg til, hvad der er blevet anført af den ærede Justitsminister og fra anden Side, kun endnu føie, at Forslagets Bestemmelser ville give ny Anledning til forlænget Procedure. De ville give ny Anledning — det tør jeg sige uden at støde andre ærede Sagsførere — til Bryøl i Indlagene. Da jeg ikke er bunden til Andet, end hvad jeg har bundet mig til, skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber) med flere stillede Forslag om en ny Paragraf.

Mindestad: Jeg kan ikke sige Andet, end at ogsaa mig er det kommet noget overraskende, at der fra den Side, hvortil det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber) hører, synes nu at gjøre sig en væsentlig anden Opfattelse gjældende end den, der alene kom til Orde derfra ved denne Sags første Behandling, og en anden Opfattelse end den, der ogsaa har været raadende hos Udvalgets Flertal. Det vil maasse være i det ærede Things Erindring, at jeg ved første Behandling fremstillede som min bestemte Opfattelse, at der ikke er nogen Grund til længere at holde paa Forpligtelsen til personligt Møde under Forligsmæglingen, og at jeg ligeledes udvilede, at ogsaa Forbudet mod at bruge Sagsførere som Fuldmægtige ikke længere var tidsvarende. Disse Anskuelser har jeg ikke i mindste Maade haat Grund til at opgive, men under Udvalgets Forhandlinger støbte disse Anskuelser hos de ærede Medlemmer, som vare fra Landet, paa en saa overordentlig stærk, intensiv Modstand, at jeg indfaa det Gaallose i at forsøge dem gjenneførte i deres Helhed. Man var vistnok i Udvalget meget tilbøjelig til at gaa ind paa saadanne Regler for Kjøbenhavns Vedkommende, idet man mente, at Forholdene der vare saaledes, at det lod sig gjøre, men da man samtidig opstillede som en uafgivelig Betingelse, at Forpligtelsen til personligt Møde udenfor Kjøbenhavn skulde skærpes,